

fat i Kraft; enten det nu skeer ved at blive til Lov eller ved at blive adopteret af Regjeringen paa den Maade, at den udtaler bestemt, at den ikke vil raade Hs. Majestæt til nogensinde eller under nogen Betingelse at indlemme danske Tropper i den tydske Forbunds- hær. Jeg bad altsaa kun om en Udtalelse fra Krigsministeren, fordi jeg haabede, at han nu, da Forslaget ligger for, havde confereret derom med de øvrige Medlemmer af Statsraadet, saa at han kunde have gjort en Udtalelse, der kunde have viist, at det idetmindste var det nuværende Statsraads Mening, ikke at give sit Samtykke til eller tilraade Hs. Majestæt, at danske Soldater indlemmes i den tydske Forbunds- hær.

J. Petersen (Præstø Amts 4de Valgkreds): Naar den sidste ærede Taler har udtalt, at det skulde være et almindeligt Folke- ønske, at vi skulde have en saadan begrænsende Lovbestemmelse, saa maa jeg protestere derimod, idetmindste forsaavidt angaaer Stemmningen i min Egn. Vi have al Afgøelse for Kongens Prærogativ, og vi have den Tillid, at Hans Majestæt ikke vil misbruge det, og derfor tør jeg ikke udtale, at det er et bestemt Folkeønske, at vi skulle stride for en saadan Lov.

Lindberg: Da den ærede Folkething- mand for Holbø Amt 2den Valgkreds (Escher- ning) sidst havde Ordet, yttrede han, at dette Spørgsmaal nødvendigviis maatte være et Cabinetsspørgsmaal, og at, dersom det nød Fremme, saa maatte det ogsaa kunne foranledige en Forandring i Regjeringen. Jeg kan nu aldeles ikke begribe, hvordan det hænger sammen, at et Spørgsmaal af en saa simpel Natur, som at Folkethinget udtaler Folkets Ønske om og Villie for, at deres Børn ikke maae ansættes ved den tydske Forbunds- hær, paa nogen Maade kunde afficere den danske Regjering; det er ikke i den Henseende, jeg har indbragt Lovforslaget. Jeg mener, at, saasnart man er kommen til Overbeviisning om en Sags Rigtighed, og isærdeleshed naar man har den Overbeviisning, at det, den angaaer, er et almindeligt Folkeønske, saa er det ogsaa Folke- thingets eller Rigsdagens Pligt at bringe den paa Bane i Salen, for at den kan faae Lovs- kraft; thi det er paa den Maade, Folkets Me-

ning skal kunne gjøre sig gjældende. Det nytter ikke, at vi saaledes ville henstille til den Tillid, som de enkelte Personer, der for Die- bliffet staae. Hans Majestæts Throne nærmest, maatte have; de kunne skifte, og med dem kunne Grundsætningerne skifte, som ogsaa den ærede Rigsdagsmand for Holbø Amt 2den Valgkreds udtrykkelig fremhævede. Dermed er Folket ikke tjent; men, naar vi have en bestemt Lov, saa ved Enhver, hvorefter han har at rette sig, saa er den Betydning, som er til- stede i Folket, hævet og kan ikke mere bruges som et Agitationsmiddel, og det troer jeg alle- rede er vigtige Hensyn nok for Rigsdagen til at gaae ind paa at lade denne Sag nyde Fremme. Hvordan Armeen iøvrigt i den Henseende skal ordnes, det har jeg ikke noget Begreb om; det maa jeg naturligviis overlade til Hans Majestæts Regjering og navnlig til Krigsministeren, det forstaaer han sig paa.

B. Scholer: Skjøndt jeg tilfulde indseer, at der ved den forestaaende Heelstatsfor- fatning maa tages en Bestemmelse om det holsteen-lauenborgske Forbundscontingents For- hold til den organiske Heelstatsarmee, saa an- tager jeg dog ikke, at vi i den Mellemtilstand, hvori vi befinde os, ere tjente med at staae nogen Bestemmelse i saa Henseende fast. Jeg skal iøvrigt kun tillade mig at gjøre et Par Bemærkninger ved de hinanden modsatte Ans- kuelsler, som ere udtalte. Den ærede Rigsdags- mand fra Fredericia (Ottesen) udtalte, at, naar vi skulle være i eet Huus sammen med Hol- steen, saa skulle vi ikke undslaae os for at bære Byrderne med dem; men der oversaae han dog, at den Byrde, som paahviler Holsteen-Lauen- borg, at gjøre Forbunds- tjeneste, igjen berettiger disse to Dele af det danske Monarchi til at blive forsvarede af Forbundsarmeen, hvad der- imod de øvrige Dele af Monarchiet ikke have noget Krav paa. Jeg troer saaledes, at han i sin Interesse for Heelstaten oversaae det sær- egne Forbundsforhold. Paa den anden Side skal jeg tillade mig at erklære mig imod den ærede Forslagsstiller, naar han sagde, at det var afgjort, at vi kun kunde tage Beslutning for Danmark til Kongeaalen og saa overlade til Slesvigerne, hvilke Bestemmelser de vilde tage. Vi have jo i disse Aaringer siden den